

بررسی مقایسه‌ای اثرات ضد تشنجمی عصاره آبی گیاه آکلیل کوهی و فنوباربیتال در موش سفید آزمایشگاهی

محمد طاهر بروشکی^{*} (Ph.D)، فرهاد ملک^۲ (M.D)، ابوالقاسم بهارلو (M.D)

۱- دانشگاه علوم پزشکی مشهد، دانشکده پزشکی، بخش فارماکولوژی

۲- دانشگاه علوم پزشکی سمنان، دانشکده پزشکی، گروه طب داخلی

خلاصه

سابقه و هدف: با توجه به مزمن بودن بیماری‌های تشنجمی و مصرف طولانی مدت داروهای ضد تشنج و همچنین عوارض فراوان این داروها، اخیراً استفاده از گیاهان دارویی جهت کنترل حملات تشنجمی مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است. هدف این تحقیق، بررسی اثر ضد تشنجمی عصاره گیاه آکلیل کوهی (*Rosmarinus officinalis*) در کنترل تشنجمات ناشی از پتیلین تترازاول در موش سفید آزمایشگاهی می‌باشد.

مواد و روش‌ها: مقداری متفاوتی از عصاره آبی گیاه آکلیل کوهی (۱۲ ml/kg، ۹، ۶، ۳) به گروه‌های مختلف موش به وزن ۲۵-۳۰ گرم به صورت داخل صفاتی (p.i.) تزریق گردید. گروه کنترل سرم فیزیولوژیک (۶ ml/kg) و گروه‌های شاهد فنوباربیتال (۴۰، ۳۰، ۲۰، ۱۰) دریافت نمودند. در آزمون پتیلین تترازاول (۸۰ mg/kg, i.p.)، تغییرات رفتاری، زمان شروع تشنج، طول مدت تشنج و مرگ و میر ۲۴ ساعه در تمامی گروه‌ها ثبت گردید. یافته‌ها: نتایج نشان می‌دهند که تمامی مقداری عصاره گیاه موجب تأخیر در زمان شروع تشنج گردیده‌اند. اما مؤثرترین مقدار عصاره ۱۲ ml/kg بود که قابل مقایسه با دوز ۳۰ mg/kg فنوباربیتال می‌باشد. در مورد طول مدت تشنج به جز مقدار ۳ ml/kg عصاره، بقیه مقداری نسبت به گروه کنترل اختلاف معنی‌داری را نشان داده‌اند. در ارتباط با کاهش درصد مرگ و میر ۲۴ ساعه، در گروه شاهد هیچ‌گونه مرگ و میری مشاهده نگردید، در گروه کنترل ۴۵٪ و در گروه‌های مورد آزمایش با مقدار ۱۲ mg/kg عصاره حدود ۱۰٪ مرگ و میر مشاهده گردید که بیانگر تأثیر گیاه مذکور در کاهش میزان مرگ و میر می‌باشد.

نتیجه‌گیری: یافته‌های فوق نشان می‌دهند که مقدار ۱۲ ml/kg عصاره آبی گیاه آکلیل کوهی اثرات قابل توجهی بر روی زمان شروع تشنج، طول مدت تشنج و درصد مرگ و میر ۲۴ ساعه دارا می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: آکلیل کوهی، پتیلین تترازاول، فنوباربیتال، تشنج

مقدمه

آن دارایی مصارف دارویی می‌باشد در طب قدیم، برای این گیاه خواص درمانی متعددی مانند درمان ورم مفاصل، مدر، درمان اسهال و همچنین اثرات ضد تشنجمی قائل بوده‌اند [۱]. تحقیقات متعددی در نقاط مختلف جهان بر روی اثرات درمانی این گیاه صورت گرفته که از آن جمله می‌توان اثرات مهار آزاد شدن آکلیل کوهی (*Rosmarinus officinalis*) از قدیم‌الایام مورد شناسایی مردم بوده است. گیاهی است پایا، بسیار معطر و دارای ساقه‌های چوبی که به حالت خود رو در منطقه مدیترانه به خصوص نواحی ساحلی آن تا آسیای صغیر می‌رود. برگ و سرشاخه‌های گل دار

داروها. گیاه خشک شده آکلیل کوهی تهیه شده از شرکت کنسلوس چالوس و آمپول فنوباریتال (۱۰۰mg/ml) پتیلین ترازوول (شرکت سیگما) در این مطالعه مورد استفاده قرار گرفتند.

روش تهیه عصاره گیاه آکلیل کوهی. برای تهیه عصاره این گیاه، ۱۰ گرم از پودر گیاه تام را در یک اrlen ریخته و با اضافه نمودن ۱۰۰ml آب مقطر و مسدود نمودن دهانه آن با فویل آلومینیوم، به مدت ۷۲ ساعت در دمای اتاق قرار دادیم. سپس عصاره بدست آمده را با پارچه‌ای تمیز صاف و در یخچال نگهداری نمودیم و در زمان آزمایش با غلظت مشخص استفاده شد.

گروه‌های آزمایشی. تمامی حیوانات به طور تصادفی و پس از تطابق با محیط، در گروه‌های مختلف (هر گروه ۲۰ موش) به شرح زیر قرار گرفتند:

۱ - گروه کنترل. این گروه ابتدا سرم فیزیولوژیک (۶ ml/kg) و بعد پتیلین ترازوول دریافت نمود.

۲ - گروه‌های شاهد (۴ گروه). این گروه‌ها به ترتیب یکی از دوزهای (۱۰، ۲۰، ۳۰، ۴۰mg/kg) فنوباریتال و بعد پتیلین ترازوول دریافت کردند.

۳ - گروه‌های مورد آزمایش (۴ گروه). این گروه‌ها به ترتیب یکی از دوزهای (۱۲ml/kg) عصاره آبی آکلیل کوهی و متعاقب آن پتیلین ترازوول دریافت نمودند. به همه گروه‌ها، ۴۵ دقیقه بعد از تزریق اولیه، ابتدا پتیلین ترازوول (۸۰ mg/kg) به صورت داخل صفاتی تزریق و سپس زمان شروع تشنج (مرحله توئیک - کلوئیک)، طول مدت تشنج، تعداد مرگ و میر ۲۴ ساعته در مورد تمامی آنها ثبت گردید [۲].

روش بررسی تشنج. در این بررسی علامت تشنج حاصله به طریق زیر تقسیم بندی گردیدند [۹]:

مرحله صفر (D_0): هیچ تشنجی مشاهده نگردید و لی

حالت لرزش بدن یا تکان در گوش یا صورت دیده شد.

مرحله یک (D_1): انقباضات میوکلوئیک، پرش (کنده شدن از زمین توسط چهار دست و پا)

مرحله دو (D_2): کلوتوس پای جلو، بدون از دست دادن حالت تعادل، گرفتگی عضله گردن

انسولین و هیپرگلیسمیک این گیاه در خرگوش [۳]، اثرات ضد میکروبی جهت حفاظت مواد غذایی و ضد قارچی [۷، ۸، ۱۰]، جلوگیری از سمیت کبدی [۱۰] و اثرات ضد تومور عصاره متابولی این گیاه را بر روی موش ذکر نمود [۵].

حدود ۱٪ از جمعیت جهان مبتلا به بیماری‌های تشنجی می‌باشند که پس از سکته‌های مغزی، دومین علت شایع بیماری‌های نورولوژیک می‌باشند. با درمان استاندارد حدود ۸۰٪ از بیماران کنترل می‌شوند ولی با این وجود میلیون‌ها نفر در سراسر جهان دچار صرع غیر قابل کنترل هستند [۶]. قبل از کشف داروهای ضد تشنج، درمان بیماران صرعی شامل سوراخ کردن جمجمه (Cupping)، حجامت (Trehphining) و استفاده از داروهای گیاهی و حیوانی بوده است. در سال ۱۸۵۷ برای اولین بار برومور پتاسیم در درمان صرع به کار رفت، سپس در سال ۱۹۱۲ فنوباریتال، به عنوان اولین داروی رسمی، جهت درمان حملات تشنجی وارد بازار مصرف گردید [۶].

با توجه به مزمن بودن بیماری‌های تشنجی و مصرف طولانی مدت داروهای ضد تشنج و همچنین عوارض فراوان این داروها، استفاده از گیاهان دارویی جهت کنترل حملات تشنجی اخیراً مورد توجه محققان و پژوهشگران قرار گرفته است. هدف این تحقیق بررسی اثر ضد تشنجی عصاره گیاه آکلیل کوهی (*Rosmarinus officinalis*) در کنترل تشنجات ناشی از پتیلین ترازوول و مقایسه آن با فنوباریتال بر روی موش سفید آزمایشگاهی می‌باشد.

مواد و روش‌ها

حیوانات. موش سفید آزمایشگاهی به وزن ۲۵-۳۰ گرم و سن ۴-۶ هفته (اتاق حیوانات دانشکده پزشکی مشهد) در شرایط استاندارد دما ($23\pm1^{\circ}\text{C}$)، نور (۱۲ ساعت تاریکی و ۱۲ ساعت روشنایی) نگهداری شدند و آب و غذا (شرکت جوانه خراسان) آزادانه در اختیار حیوانات بود.

در جدول ۲ نشان داده شده است. در این گروه میزان مرگ و میر حدود ۴۵٪ و میانگین طول دوره تونیک - کلونیک (D₄) ($43/0 \pm 8/14$ ثانیه) می‌باشد.

۳ - اثرات ضد تشنجی فنوباربیتال نیز در جدول ۲ نشان داده شده است. تمامی مقادیر فنوباربیتال، به جز دوز 10 mg/kg از نظر میزان مهار تشنجات با گروه کنترل اختلافی معنی دار داشتند ($p < 0.001$). تمام مقادیر فنوباربیتال علاوه بر محافظت کامل حیوانات در برابر مرگ و میر، طول دوره تشنج را نیز در گروه‌های شاهد کاهش داده‌اند که اختلاف معنی داری با گروه کنترل نشان می‌دهد ($p < 0.01$) برای دوز 10 mg/kg و ($p < 0.001$) برای سایر دوزها).

۴ - اثرات ضد تشنجی عصاره آبی گیاه آکلیل کوهی نیز در جدول ۲ نشان مشاهده می‌شود. تمامی مقادیر عصاره، به جز دوز 3 ml/kg از نظر درصد مهار تشنجات (برای دوز 6 ml/kg و 12 ml/kg) و همچنین درصد مرگ و میر با گروه کنترل اختلاف معنی داری داشتند.

مرحله سه (D₃): کلونیک شدید، با از دست دادن حالت تعادل

مرحله چهار (D₄): تشنج تونیک - کلونیک همراه با کشیدگی شدید بدن آنالیز آماری. تمامی نتایج به صورت میانگین $\pm$ خطای معیار بیان شده‌اند. برای مقایسه آنها از آنالیز واریانس یک طرفه و ا تست استفاده به عمل آمد. مقادیر $p < 0.05$ از نظر آماری معنی دار در نظر گرفته شده است.

نتایج

۱ - جدول ۱ زمان شروع تشنج را در گروه‌های مختلف حیوانات نشان می‌دهد. همان‌گونه که مشاهده می‌شود عصاره آبی گیاه توانسته است زمان شروع تشنج را از ۹ دقیقه (گروه کنترل) به ۱۶-۱۷ دقیقه برساند که از لحظه آماری فقط با مقدار 12 ml/kg عصاره معنی دار می‌باشد ($p < 0.01$). زمان شروع تشنج با دوزهای 30 mg/kg و 20 mg/kg فنوباربیتال حدود ۱۳-۱۷ دقیقه می‌باشد.

۲ - اثرات تشنج زایی پنتیلن ترازوول در گروه کنترل

جدول ۱. زمان شروع تشنج در حیوانات مورد آزمایش با مقادیر مختلف فنوباربیتال و عصاره آبی گیاه آکلیل کوهی

انحراف معیار	متوسط زمان شروع تشنج (دقیقه)	گروه
$0/07$	$8/12$	کنترل
$0/14$	$8/56$	10 mg/kg
$0/10$	$12/16$	20 mg/kg
$0/13$	$17/15^*$	30 mg/kg
$0/22$	$20/69^{**}$	40 mg/kg
$0/13$	$8/9$	3 ml/kg
$0/16$	$9/62$	6 ml/kg
$0/14$	$11/75$	9 ml/kg
$0/17$	$16/85^*$	12 ml/kg

* $P < 0.01$ و ** $P < 0.001$ در مقایسه با گروه کنترل

جدول ۲. اثرات ضد تشننجی فنوباربیتال و آکلیل کوهی

دروز	مانعین مرگ و میر D ₄	مانعین درصد مهار نشنج	مانعین طول دوره توپنک کلونیک (ثانیه)	تعداد برحله D ₄	D ₄ (دقیقه)	D ₃ (دقیقه)	D ₂ (دقیقه)	D ₁ (دقیقه)	D ₀ (دقیقه)	دارو
۴۵	-	۱۴/۸±۰/۴۲	۶	۹/۱۰/۸±۰/۳۶	۱/۷۹±۰/۳۶	۱/۵۴±۰/۰/۷	۱/۲۴±۰/۰/۶	۰/۸۶±۰/۰/۴	۰/۸۶±۰/۰/۴	سرم فیزیولوژیک ۶ml/kg
*	۹/۵۴ ^{ns}	۱۲/۳۱±۰/۷۳**	۲۶	۹/۹۵±۰/۴۶	۱/۹۸±۰/۰/۶	۱/۷±۰/۰/۶	۱/۲۹±۰/۰/۶	۰/۹±۰/۰/۴	۰/۹±۰/۰/۴	فنوباربیتال ۱۰mg/kg
*	۴۷/۴۸***	۱۰/۵۲±۰/۴۶***	۲۱	۱۲/۲۰±۰/۴۸	۲/۷۸±۰/۰/۸	۲/۳۰±۰/۰/۶	۱/۵۰±۰/۰/۷	۱/۱۹±۰/۰/۷	۱/۱۹±۰/۰/۷	فنوباربیتال ۲۰mg/kg
*	۵۵/۷۸***	۸/۱۰±۰/۲۲***	۲۷	۱۲/۱۵±۰/۰/۵۸	۲/۱۹±۰/۰/۱۱	۲/۹۶±۰/۰/۱۰	۲/۱۲±۰/۰/۰/۸	۱/۵۴±۰/۰/۱۱	۱/۵۴±۰/۰/۱۱	فنوباربیتال ۳۰mg/kg
*	۱۴۶/۸۲***	۷/۰/۸±۰/۴۸***	۲۴	۲۲/۴۴±۰/۰/۹۷	۵/۹۳±۰/۰/۱۲	۵/۱۰±۰/۰/۱۵	۴/۳۲±۰/۰/۰/۲	۲/۵۰±۰/۰/۱۰	۲/۵۰±۰/۰/۱۰	فنوباربیتال ۴۰mg/kg
۴۵	۳/۴۹ ^{ns}	۱۴/۴۱±۰/۴۶ ^{ns}	۵۶	۹/۴۱±۰/۰/۶۳	۱/۹۲±۰/۰/۶	۱/۶۳±۰/۰/۶	۱/۲۷±۰/۰/۷	۰/۸۷±۰/۰/۷	۰/۸۷±۰/۰/۷	اکلیل کوهی ۳ml/kg
۴۰	۱۹/۲۲*	۱۱/۸۶±۰/۴۲***	۴۷	۱۰/۸۴±۰/۰/۷۱	۲/۱۷±۰/۰/۰/۸	۱/۸۴±۰/۰/۷	۱/۲۹±۰/۰/۰/۶	۰/۸۹±۰/۰/۶	۰/۸۹±۰/۰/۶	اکلیل کوهی ۶ml/kg
۴۰	۴۰/۶۶***	۱۱/۲۰±۰/۴۳***	۴۵	۱۲/۸۷±۰/۰/۶۲	۲/۵۰±۰/۰/۰/۸	۲/۳۷±۰/۰/۰/۷	۱/۷۲±۰/۰/۰/۶	۱/۱۲±۰/۰/۰/۸	۱/۱۲±۰/۰/۰/۸	اکلیل کوهی ۶ml/kg
۱۰	۸۶/۹۷***	۳/۹۷±۰/۰/۰***	۳۶	۱۶/۹۸±۰/۰/۷۸	۲/۸۱±۰/۰/۰/۶	۲/۵۷±۰/۰/۰/۷	۱/۸۶±۰/۰/۰/۶	۱/۴۹±۰/۰/۰/۷	اکلیل کوهی ۱۲ml/kg	

در همه گروه‌ها، ۴۵ دقیقه بعد از تزریق اول (سرم فیزیولوژیک یا فنوباربیتال یا اکلیل کوهی) پنتیلن ترازوول (۸۰ mg/kg) به صورت داخل صفاتی تزریق گردیده، سپس زمان شروع تشننج (مرحله توپنک - کلونیک)، طول مدت تشننج و تعداد مرگ و میر ۲۴ ساعته در مورد تمامی گروه‌ها ثبت گردید. (D₀): عدم مشاهده تشننج; (D₁): انتباضاًت میوکلونیک؛ (D₂): کلونوس پای جلو؛ (D₃): تشنجات کلونیک شدید و (D₄): تشنجات توپنک - کلونیک).

* p<0.05 ** p<0.01 *** p<0.001 n.s: no significant

قطعه صرع، منجر به معرفی یک داروی مؤثر برای این بیماری نشده است، بنابراین، پژوهش در این زمینه ادامه دارد. امروزه استفاده از عصاره‌های مختلف گیاهی که دارای سابقه کاربرد دیرینه در طب سنتی می‌باشد، مورد توجه قرار گرفته است که آکلیل کوهی یکی از همین گیاهان است و در طب سنتی ایران به اثرات ضد تشننجی آن اشاره شده است ولی تاکنون مطالعه علمی جهت

بحث

تشنجات رویدادهای زودگذر ناشی از اختلال عمل مغز محسوب می‌شوند که در اثر دشارژ غیرطبیعی نرونهاي مغزی رخ می‌دهند. با توجه به مزمن بودن بیماریهای تشننجی و مصرف طولانی مدت داروهای ضد تشننج و همچنین عوارض فراوان این داروها و از آنجائیکه تاکنون همه کوشش‌های انجام شده برای درمان

می باشد. در مورد درصد مرگ و میر، عصاره گیاه این میزان را از ۴۵ درصد (گروه کنترل) به ۱۰ درصد (با مقدار 12ml/kg عصاره) و ۳۰ درصد (با مقدار 9ml/kg عصاره) تقلیل داده است (جدول ۲).

هیچ گونه مرگ و میری با دوزهای مختلف فنوباربیتال مشاهده نگردید. بالاخره این که عصاره گیاه تعداد تشنجمات تونیک - کلونیک (مرحله D₄) را از ۶۱ مورد (گروه کنترل) به ۳۶ مورد با مقدار 12ml/kg کاهش داده است.

اگرچه در این مطالعه، شاهد کاهش درصد مرگ و میر گروه مورد آزمایش از ۴۵ درصد (3ml/kg) تا ۱۰ درصد (12ml/kg) عصاره بودیم ولی هیچ‌گاه اثر محافظتی گیاه با مقادیر حداکثر بکار برده شده در این آزمایش، برابر با حتی مقادیر پایین فنوباربیتال، نبوده است. همچنان که در این مطالعه نشان داده شده است، با افزایش دوز عصاره از 3ml/kg به 12ml/kg ، اثرات محافظتی تیز بیشتر شده است. لذا این احتمال وجود دارد که با تجویز مقادیر بالاتر از عصاره گیاه شاهد اثرات محافظتی بیشتر نیز باشیم که قابل مقایسه با فنوباربیتال باشد. با توجه به تحقیقات مشابهی که بر روی این گیاه در فلسطین انجام گرفته است، از نظر میزان مهار تشنجمات اثر مقدار 6ml/kg عصاره این گیاه در فلسطین با 12ml/kg عصاره در این بررسی قابل مقایسه و برابر است که بیانگر تأثیر شرایط اقلیمی (آب و هوا، ارتفاع و pH خاک) در میزان ماده موثره در این گیاه و در مناطق مختلف می‌باشد. مقدار 6ml/kg عصاره این گیاه در فلسطین حدود ۲۰ درصد مرگ و میر نشان داده است [۲].

از آنجائی که داروهای مهارکننده تشنجم با مکانیسم‌های متعددی از قبیل افزایش آستانه تحریک نورون‌ها، افزایش فعالیت رسپتورهای گابا و تغییر ترانسپورت یونی از غشاها تحریک پذیر عصبی، اثر خود را اعمال می‌کنند، لذا می‌توان مکانیسم اثر عصاره گیاه آکلیل کوهی را به یک یا چند مورد از مکانیسم‌های فوق نسبت داد. این ایده با نتایج حاصل از تحقیقات

بررسی اثرات گیاه فوق در این خصوص به عمل نیامده است. لذا هدف این تحقیق بررسی اثر ضد تشنجمی عصاره گیاه آکلیل کوهی در کنترل تشنجمات تجربی ایجاد شده، ناشی از تزریق پنتیلن ترازاول بر روی موش سفید آزمایشگاهی و مقایسه آن با فنوباربیتال می‌باشد.

در این مطالعه از بین روش‌های مختلف القاء تشنجم (الکتروشوک، شیمیایی و صوت)، روش شیمیایی به دلیل قابل دسترس بودن و این که تغییرات رفتاری مشهودی ایجاد می‌کند انتخاب گردید [۶]. نتایج نشان می‌دهند که عصاره آبی گیاه آکلیل کوهی با مقادیر 12ml/kg و 9ml/kg دارای اثریخشی خوبی بوده و موجب تأخیر در شروع تشنجم و کاهش طول دوره تشنجم و میزان مرگ و میر می‌شود که با دوزهای 20mg/kg و 30mg/kg فنوباربیتال قابل مقایسه می‌باشد.

عصاره گیاه توانسته است زمان شروع تشنجم را از ۹ دقیقه (گروه کنترل) به ۱۷-۱۲ دقیقه برساند که از لحظه آماری فقط با مقدار 12ml/kg عصاره معنی دار می‌باشد. زمان شروع تشنجم با دوزهای 20ml/kg و 30ml/kg فنوباربیتال تیز حدود ۱۷-۱۲ دقیقه می‌باشد (جدول ۱). گرچه زمان شروع تشنجم در گروه‌های مورد آزمایش $20-30\text{mg/kg}$ (۹ عصاره آکلیل) و شاهد (12ml/kg فنوباربیتال) برابر می‌باشد ولی از نظر تعداد حملات تشنجمی تونیک - کلونیک در مرحله D₀ مقدار 12ml/kg عصاره اثریخشی معادل 10mg/kg فنوباربیتال را دارا می‌باشد که بیانگر قدرت اثر کمتر این مقادیر از عصاره در مقایسه با مقادیر $20-30\text{mg/kg}$ فنوباربیتال می‌باشد. در مورد طول مدت تشنجم (تونیک - کلونیک)، عصاره گیاه با دوز 12ml/kg ، این زمان را از $43/0$ ± $80/14$ ثانیه (گروه کنترل) به $40/0$ ± $97/0$ ثانیه کاهش داده است. این زمان در مورد مقادیر 20mg/kg و 30mg/kg فنوباربیتال به ترتیب $33/0$ ± $8/0$ و $46/0$ ± $52/10$ ثانیه می‌باشد (جدول ۲) که بیانگر قابل مقایسه بودن اثرات این گیاه با فنوباربیتال می‌باشد. به این معنی که قدرت اثر 12ml/kg عصاره از نظر کاهش طول مدت تشنجم تقریباً برابر با مقدار 20mg/kg فنوباربیتال

- T. and Lov, Y.R., Skin tumorigenesis by Rosmary and its constituents carnosil and ursolic acid, *Cancer Res.*, 54 (1994) 701-708.
- [6] Katzung, B.G., *Basic and clinical pharmacology*, 8th edition, Mc Graw-Hill, New York, 2001.
- [7] Panizzi, L., Flamini, G., Cioni, P.L. and Morelli, I. Composition and antimicrobial properties of essential oils of four Meditranian Lamiaceae, *J. Ethnopharm.*, 39 (1993) 167-70.
- [8] Pizzocaro, F., Senesi, E. and Babbini, G. Protective effect of fresh Rosemary and sage on frozen beefhamburgers, *Pinerollo.*, 33 (1994) 289-294.
- [9] Rosenberg, H.C., Tiets, I. and Ted, H.. Differential tolerance to the antipentylentetrazol activity of benzodiazepines in flurazepam treated rats, *Pharmacol., Biochem. Behav.*, 39 (1991) 712.
- [10] Shibuya, Y., Cohinata, H., Yonei, Y., Ono, T. and Susuki, J. Preparation of carnosol as antimicroibial agents for food preservation, *Pharmacol. Appl.*, 92 (1994) 221.

دیگران میتوانند بر این که تزریق داخل صفاقی عصاره آبی ۱۰ درصد این گیاه مقدار گابا در کورتکس مغز را افزایش می‌دهد، تقویت می‌شود [۲].

ولی این که کدام ماده موجود در عصاره این گیاه باعث چنین عملی می‌شود ناشناخته بوده و نیاز به مطالعات بیشتر دارد.

منابع

- [۱] زرگری، ع.، گیاهان دارویی، چاپ چهارم، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۶۹، ص ۷۱-۷۵
- [2] Abdul-ghani, A.S., EI-Lati, S.G., Sacaun, A.I., Sulciman, M.S. and Amin, R.M., Anticonvulsant effects of some arab medicinal plants, *Int. J. Crud Drug Res.*, 25 (1987) 39-43.
- [3] Al-Hadar, A.A., Hasan, Z.A. and Aqel, M.B., Hyperglycemic and insulin release inhibitory effects of Rosmarinus, *J. Ethnopharmacol.*, 43 (1994) 217-221.
- [4] Concepcion-Navaro, M., Pilar-Montilla, M., Martin, A., Jimenez, J. and Pilar-Utrilla , M., Free radical scavengers and antihepatotoxic activity of Rosmarinus officinalis, *Planta Med.*, 56 (1993) 312-314.
- [5] Hung, M.T., Ho, C.T., Wang , Z.Y., Ferraro,

A comparative study on the anticonvulsive effects of the aqueous extract of the Rosmarinus officinalis plant with phenobarbital in pentylenetetrazol-induced seizures in mice

M. T. Boroushaki^{*1} (Ph.D), F. Malek² (M.D), A. Baharloo¹ (M.D)

1- Dept of Pharmacology, School of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

2- Dept of Internal Medicine, School of Medicine, Semnan University of Medical Sciences, Semnan, Iran

Introduction: The convulsive disorders are among chronic diseases, which usually need a long-term drug therapy. Unfortunately, most of the drugs used clinically to treat disorders exert many side effects. Therefore, search for finding new drugs is being carried out in many laboratories. The object of this research is a comparative study on the anticonvulsive effect of the aqueous extract of the plant Rosmarinus officinalis with phenobarbital in pentylenetetrazol-induced seizures in mice.

Materials and Methods: After acclimatization, animals were randomly divided in different groups. Control group received normal saline (6 ml/kg), standard groups received (10, 20, 30 and 40 mg/kg) phenobarbital and the test groups received aqueous plant extract (3, 6, 9 and 12 ml/kg). All injections were carried out as i.p. All animals were firstly exposed to pentylenetetrazol (80 mg/kg, i.p). The onset of seizures, behavioral changes, duration of the seizures and number of death were recorded in all groups during the first 24 hours.

Results: Results showed that all amounts of the plant extracts delay the onset of seizures but the most effective dose was 12 ml/kg, which was comparable to phenobarbital (30 mg/kg). All amount of the extract, except 3 ml/kg, significantly reduced the duration of seizures, compared to the control group. Number of death was 45, 0 and 10 percent in control, standard and test group; respectively.

Conclusion: Findings showed that 12 ml/kg of the aqueous plant extract is able to reduce the onset of seizures, duration of seizures and number of death after 24 hours in pentylenetetrazol-induced seizures.

Keywords: Rosemarinus officinalis; Pentylenetetrazol, Phenobarbital, Seizure

* E-mail: m-boroushaki@mums.ac.ir; Tel: 0511-84445924; Fax: 0511-8413579